

ѿ нѡгѡ ннмало не имѣютъ стараніа, точію ѿ
 сапозѣхъ пекѣтса. Мнози ѿ родителѣй ещѣ до
 такоба прихѡдѡтъ сребролюбіа, вкѡпѣ же ѿ ча-
 допрезрѣніа, да бы вѣщшаа мзда не дѣлала ѡу-
 чителемъ, такобыа люди ѿбираютъ бѣз наста-
 вники дѣтемъ своимъ, ѿже никаковыа чѣсти,
 ниже почитаніа достѡйни сѣтъ: еѣже ради ви-
 ны Іерістіппъ лѣшотнѣ нѣкоего ѡтца ѡбличѣ
 назвавъ егѡ ѡтца чѣвствъ, ѿ ѡумѣ лишѣна .
 Егда бо семѡ спросившемѡ Іерістіппа: коли-
 ку мздѡ просиши ѿ мене за наставленіе сына
 моего, тысѣщѡ драхмъ рече Іерістіппъ. ѡ-
 тѣцъ возопѣ: мой Бѡже! премного еѣтъ сіе
 прошеніе: тысѣщею бо драхмъ могѡ раба небѡл-
 ника кѡпѣти . тогда на сіе ѡтвѣтствова лю-
 бомѡдрецъ: правѡ глаголеши: такѡ бо воз-
 имѣши двѡ раба, единаго сына твоегѡ, а
 дрѡгѡго, егѡже кѡпѣти будѣши . И ѡни роди-
 тели неразсѣданѡ дѣлаютъ, ѿже дѣта своѣ ѡ-
 вѣчаютъ десною рѡкою пищѡ прѣимати, а ѡ-
 бличаютъ, егда лѣвѡю простыраетъ, никакова
 же попеченіа не ѡупотребляютъ, да бы благіа,